

Moostes esines ka meeskoor Forestalia. Dirigent Alo Ritsingut õnnitleb Ain Erik.

Foto Jüri Pere.

Selles numbris:

- Metsa-aasta konverents Moostes
- Metsalooline päev
- Balti metsaseltside konverents Kaunases
- Kes oli metsavaht
- Metsamehe jälgedes – Koidu Simson
- Kes on logistik
- Juubelid

Metsa-aasta konverents Moostes

Eesti Metsateenijate Ühing korraldas rahvusvahelise metsa-aasta puhul Mooste mõisa folgikojas konverentsi – Eesti osa rahvusvahelises metsanduses.

Maailma metsandusest, metsavarudest ning metsade seisundist rääkis Keskkonnateabe keskuse direktor, maaülikooli õppejõud Kalle Karoles. Euroopas metsade pindala pidevalt suureneb ning Aasias ja Lõuna-Ameerikas on vastupidi tegu metsade ulatusliku vähenemisega ülekasutamise tagajärjel. Eesti osa maailma metsanduses on muidugi väga väike, kuid ühe elaniku kohta on meil met-

sa kaks korda rohkem, kui maailmas tervikuna!

Väga huvitava rännaku maailma metsadesse tegi fotode abil Eesti Metsa peatoimetaja Hendrik Relve. Suurimad sekvoiad on oma mahult sada korda suuremad, kui Järvelja Kuningmänd!

Loodusfotograaf Jüri Pere avas Eesti looduse saladusi. Tema objektiiiv oli tabanud kiili koorumise, kohtumise metsisega, metsnugisega ja põtradega.

Priit Kask rääkis Järvelja metsakatsealade seostest Eesti teadliku metsandusega. Kuna Järvelja õppe-

metskonnal on juubeliaasta, siis käsitleti ka Järvelja arengulugu ja vaa- deldi ka tulevikuplaane.

Konverentsi lõpetas metsameeste meeskoori Forestalia meeleolukas kontsert. Emeriitprofessor Ülo Tamm selgitas rahvale Järvelja hümnit tekkelugu ning seejärel tuli ka hümn ettekandele.

Pärast konverentsi tutvustati arvukatele külalistele Mooste mõisa hoonetes tehtud restaureerimistöid ning seal asuvaid rahvakunsti alaseid töötubasid.

Priit Kask

Metsalooline konverents: metsandus ja jahindus – kas koos või eraldi?

Heiki Hepner ütles konverentsi avades, et teema on aktuaalne ning metsandus ja jahindus peavad koos edasi minema.

Kaupo Ilmet meenutas meie seast lahkunud metsamehi – hingedekuul lahkus Ants Paju, kes kündis eluvagu nagu Kalevipoeg!

Keskkonnaministeeriumi met-saosakonna juhataja Marku Lamp nentis, et Eestis ei saa metsandust ja jahindust üksteisest eraldada. Kui metsas elavad ulukid, siis teevad nad ka kahju, jahindusest ja metsa majandamisest saavad kõik osa. Uue jahiseaduse kohaselt soovib maaomanik metsaressursilt tulu teenida.

Jahinduse roll metsanduses – Tiit Randveer

Ürgajal tähendas jahindus eelkõige toitu, keskajal vaba aja veetmist, tänapäeval ulukifauna hoolet (uluki-asurkondade kujundamine).

Ulukimajandus – ükski liik ei tohi ohtu sattuda, elupaigad peavad säilima. Ulukid taotleavad looduslikku tasakaalu (taastavad tasakaalu). Eestis on kõigil võimalus tegeleda jahipidamisega. Jahindus on varasem tegevus, kui metsandus – metsakvartalid raiuti esmalt sisse jahimajanduslikel eesmärkidel.

Vastuolud jahinduses on looduslikud ja sotsiaalsed. Metsaomanikud võiksid olla ka jahimehed. Metsamajanduse ja looduskaitse ministeeriumis olid jahindus ja metsandus hästi integreeritud (riigi jahimaid oli 0,5 milj. ha).

Kellele kuulub uluk ja kes korvab kahjud? Jahipidamise hind ei tohiks kujuneda oksjonil.

Vajalikud oleksid uuringud, kuidas maailmas asjad on korraldatud ning luua ka jahindusnõukogud.

Päeva avamine oli jahindusteemaline. Foto Priit Kask

Eesti suurkiskjad – Harri Valdmann

Kõige suurem Eestis leitud hunt kaalus 82 kg, kõige suurem ilves 44 kg, kõige suurem karu 416 kg (Euroopas 460 kg). Ahm on meil eksikülaline.

Suurulukite probleemid: toitumisnišid kattuvad, haigused (marutaud, ehhinokokk), ohustavad inimesi ja koduloomi.

Hundi toitumine – talvel 80% sõralised, kuni 3 kg päevas.

Ilvese toitumine – kits, hirv, jänesed, vajadus kuni 0,6 kg päevas.

Karu toitumine – selgrootud 30-60% (sipelgad).

Kui küttimine lõpeks, siis kiskjate mass suureneks 100 korda. Ulukite õige arvukus tagab piisava geneetilise varieeruvuse olemasolu.

Hirve asurkonna mõjust metsa ja põllumajandusele – Jaan Ärmus

Eestis elab umbes 3500 hirve, ta asustati Saaremaale 1968 aastal. Hirv on

jahimeestele hea trofee. Kui arvukus läheb üle 1000 piiri, algavad probleemid hirvega. Hirve küttimisel tuleb leida õige aeg ja küttimise korraldamine. Tuleb arvestada, et talvise ja suvise elupaiga vahekaugus on kuni 35 km. Metsatöödega on rikutud maastik ja teed ning jahti on raske pidada. Kui jahipidamine keelata, siis kahjustused suurenevad.

Metsandusorganisatsioonide sõnavõttud:

Hong – Aadu Koll

Kui olin laps, siis kits põgenes meie esikusse, 1965-1966 talvel põgenesid kitsed metskonna juurde. Ilvesed ajavad kitsesid taga, ka nugised tulevad majade juurde. rebastel ja kährikutel pole metsas enam toitu.

Metsandus ja jahindus peavad minema koos edasi.

Eesti Metsateenijate Ühing – Karel Tiganik.

EMÜ-l on eesmärgiks metsanduse arendamine, meil on 130 liiget, 9-liikmeline juhatus.

EMÜ üritused olid – metsamehe jälgedes (L. Tarang, K. Simson),

ametid RMK-s (praaker ja logistik). Üldkogu pidasime Luua Metsanduskoolis. Anname välja ka Metsakalendrit ja ajalehte Sõnumid.

Erametsa Liidu olukorrast rääkis Ants Varblane ja Eesti Jahimeeste Seltsi tegemistest Tõnis Korts.

Priit Kask

Kuigi ümbrus on sama, elab igaüks meist erinevas maailmas

Ülevaade 29.09. – 01.10. Kaunases, Põllumajandusülikoolis toimunud Balti Metsakonverentsist

Leedulased, kui konverentsi seekordsed korraldajad, olid ühendanud kõik oma jõud ürituse parima korralduse nimel. Läbi mõeldud oli nii konverentsi enda kui ka konverentsivälise aja korraldus. Kogu üldjuhtimine oli Metsaseltsi presidendi ja samal ajal ka metsandusteaduskonna dekaani prof. dr. Edmundas Bartkevičiuse õul. Põllumajandusülikooli katsetaimla juhataja oli määratud vastutavaks külaliste heaolu eest. Tema jälgis kõiki igal sammul ja püüdis juba näoildest välja lugeda külalise soove. Kui külaliste soovid ja probleemid olid lahendatud, sai ka tema vähe puhkust. Auditoorium, milles toimusid ettekanded, mahutas vast ligi paarsada inimest. Ei tea, kas huvist tingituna, või käsu korras, aga saali saabus ka hulgaliselt üliõpilasi, ilmselt metsanduse eriala tudengeid. Saal sai korraga nii täis, et vabu kohti enam polnud.

Oli ju ka teema intrigeeriv: „Jahi, metsa ja inimeste suhted“. Teemat käsitleti mitmest kandist, alustades üksikasjaliku faktidel põhineva ülevaatega ja lõpetades vestlustega väiksemates seltskondades. Põhjalikumalt peatuti jahimajandusega seotud probleemidel eri riikides. Valupunktid on üldjoontes ühised, milline võiks olla jahipiirkonna optimaalne suurus, kui palju ja milliseid jahilukeid võiks metsades elada, milline peaks olema jahimeeste väljaõpe ja jahinduslik

Pisike Eesti rühm konverentsi ekskursioonil vabaõhumuuseumis. Foto Priit Kask.

seadusandlus ning kuidas leevendada jahiulukite ja metsaomanike vahel palju tüli tekitanud metsakahjustuste teemat. Mingisugust ühist lahendust ei esitatud ja ega see vist olnudki eesmärgiks. Tunnetuslikult suurem osa osalejaist oligi seekord jahihuvidega. Konverentsil tutvustati ettekannete ja vahetu külastuse kaudu ka ülikooli jahinduse kateedrit.

Külalised aga nautisid sooja ilma, kuninglikku vastuvõttu ja pidevat meediatähelepanu. Intervjuu tegid vähemalt kaks Leedu telekanalit. Ülikooli jahinduslaborit külastades võeti külalised vastu jahisarvede ansambli

tervitusega. Huvitav oli ka teisel päeval toimunud traditsiooniline metsaekskursioon Anykščiai metsamajandisse. Majandisse, mis meile juba nüüdseks harjumatult, tegeleb kõige-ga, mis metsaga seotud. Teeb raieid, istutab ja hooldab metsi, korraldab jahituristide liikumist, kasvatab jahilukeid ja võtab ka puhkajaid-matkajaid vastu. Päev lõppes Niuronyse hobuste muuseumis, mis on üks neljast maailmas asuvast sellelaadsest muuseumist.

Lätlased, oma energilise Metsaseltsi presidendi Marika Širante juhtimisel, saabusid suure ekskursioonibus-

signa. Nende delegatsioonis oli esindatud läbilõike kõigist Lätis metsaga seotud organisatsioonidest. Lätlastest õhkub alati erilist ühtehoidmise ja teineteise toetamise tunnet.

Eesti delegatsiooni juhtis sel aastal dr Toivo Meikar Eesti Maaülikoolist. Osalejaid oli Eesti poolt vähe ja needki enamuses juba „staažikad“ käijad. Seega kulus konverentsiväline aeg enamasti erinevate riikide poolt korraldatud eelmiste konverentside arvustamisele ja kiitmisele.

Kolme Balti riigi Metsaseltside sõpruse algus ulatub sõjaeelsesesse perioodi. Kuna alanud sõda katkestas traditsiooni ja eestlastel jäi tookord kokkutulek korraldamata olid just eestlased need, kes 90-ndate aastate alguses taaselustasid Balti riikide metsaseltside konverentsid. Tegemist on pika traditsiooniga üritusega, millega ei haaku tänapäevane kiire, projektipõhine lähenemine. See kokkusaamine ei ole üks paljude reast, mille saab ära korraldada kergelt sellest üle libisedes. Kui varem ma olen olnud kriitiline kahe viimati Eestis korraldatud konverentsi puhul, siis seekord me saime hakkama peaaegu võimatuga, ka Eesti delegatsiooni osavõtt Leedus toimuvast konverentsist oli vajalikul tasemel korraldamata. Eestipoolne korraldus vajab tõsist arutelu, mida me sellelt ürituselt ootame ja millist kuvandit me tahame endast oma naabritele jätta. Meil on täna veel piisavalt aega arutada läbi oma delegatsiooni poolne koosseis ja esinejad järgmisel aastal Lätis toimuvaks konverentsiks. Seejärel on aga vaja keskenduda Eestis aastal 2013 toimuva konverentsi kõrgetasemelisele korraldusele. Parafraseerides kuulsat tsitaati: „Was für ein Glück für die Regierenden, daß die Menschen nicht denken.“ – Juhtidel ei vea, kui inimesed mõtleavad.

Andres Sepp

Tervitus konverentsi külalistele ülikooli jahinduse labori juures. Foto Priit Kask

Metsaülem selgitab, et enamus männikultuure on tarastatud. Foto Priit Kask

Koidu Simson

7. oktoobril kogunesid metsateenijad Iisakusse, et käia metsaülem Koidu Simsoni jälgedes.

Koidu ütles ise üritust avades, et tal on väga hea meel näha endisi ja praegusi kolleege, kuid kinnitas ka seda, et ta veel ära minna ei kavatse.

Koidu on pärit Avinurmest, isa oli metsamees ja ema kodune peres kasvas viis last. Praegu töötab ka vend metsanduses RMK metsakasvatjana. Koolitee viis läbi metsa, see oli sünge ja kole ja minna tuli 5 kilomeetrit. Pärast Avi-nurme Keskkooli siirdus Koidu Luuale, seal jätkas ta bioloogiaõpetaja süstimisel fenoloogilisi vaatlusi. Luua sai valitud seetõttu, et oli lähedal, sai isa mootorrattaga kohale.

Suvel olin isal abiks metsas hao kokkupanekul, metsaülemat sai isegi natuke petetud! Ka see kogemus tuli kasuks – nüüd oskan kontrollida! Praktika tuli läbida Alatskivi metskonnas, oli vaja hinnata tormimurru lanke, meenutab Koidu.

Aktiivne eluhoiak on tulnud Luualt, olin kõva komsomol. Suureks eeskujuks oli direktor Kaupo Ilmet, Krimmi reisile tuli ta ise kaasa. Alatskivi oli katsemetskond, seal oli juhendajaks Ülo Tamm.

Luualt suunati tööle Alajõe metskonda abimetsaülemaks, maja oli keset metsa, katused sisse vajunud. Peagi lasti metsaülem lahti, pidin tegema mitme inimese töö, metsnikud olid toredad ja abivalmid. 1971 ehitati Alajõe metskond Iisakusse. Iisaku abimetsaülem läks ära ja Eino Jürman kutsus Iisaku metskonda tööle. Iisakus hakkasin kohe taimlat arendama, rajasime lihtsa konstruktsiooniga kasvuhooned (800 m²), taimed tulid imeodavalt kätte. Selliseid

Koidu Simson tutvustab Agusalu põlenguala. Foto Priit Kask

hakati pärast ka Sondasse tegema.

Taimla on praegugi alles, konstruktsioonid on täiuslikumad, metallist. Iisakus sündis ka kaks last, nad olid töö juures kaasas koera valve all. Metsamajand asus ka Iisakus ning langesin ühe autojuhi küüsi! Metsamajandi Zil vedas mind kuhu oli vaja. Kui taimlasse oli vaja traktorit, tuli kolhoosist kerjata!

Olin metsamajandis a/ü esimees,

keskliidu liige, palgakomisjoni esimees, mind kutsuti ka a/ü-sse tööle.

1995 aastal läks metsaülem Laanemets pensionile, E. Jürman pakkus kohta mulle. Metskond oli metsamajandi kõrval, seepärast tehnikat ei olnud. Tuli hakata ka ennast täiendama, tahtsin minna ülikooli, kuid matemaatika ja füüsika vedasid alt. Asusin MAI kursustele täiendama, koos kaugõppijatega sain ka ülikoo-

li diplomi, olin juba üle 50. Reformi käigus on diplomist olnud siiski palju kasu.

Olen olnud reformimeelne, kaotas metsavahid enne teisi, nad asusid raie-töolisteks. Rakendasin palgakoeffitsiente, varsti toimus Iisaku ja Alajõe metskonna ühendamine. Mul on kogu aeg head kolleegid olnud, paha ei ole keegi tahtnud, sõnas Koidu.

Praegune Alutaguse metskond on nagu kunagi metsamajand – uuen-
dusraiet teeme 559 ha, harvendust 1200 ha, metsakultuure 315 ha, noo-
rendikke 770 ha. Valitsevad pohla
kasvukohatüübi männikud. Mets-
konnas töötavad lisaks metsaülemale
veel spetsialist ja 5 metsnikku. Tööü-
lesandeks on planeerimine, mets-
kond valib langid, teised teevad töö.
Probleemiks on praegu liiga laiad
oksavallid, praaker seda ei tunnista.
Metsaseadust oleks vaja muuta, prae-
gune tehnoloogia ei võimalda jääda
okstega 20% piiridesse.

Töövahendiks on arvuti ja töö on

Koidu tutvustab kolleegidele enda rajatud tihedat männikultuuri, kus juba harvendusraie läbi viidud. Foto Priit Kask

lihtsam kui varem. Üksikuid ebakõ-
lasid esineb, kuid need lahendame
omavahelise suhtlemise abil, sest
teised RMK spetsialistid töötavad sa-
mas majas, ütles Koidu lõpetuseks.

Koidu Simson tutvustas huvilistele
ka oma jälgi taimlas ja metsas. Külas-
tasime ka kaunist Peipsi põhjaranni-
kut ja Agu-salu põlenguala.

Priit Kask

Kes oli metsavaht?

Nõusolek anda ülevaade metsava-
hi ametist Eesti Vabariigi ajal, Saksa
okupatsiooni ajal, ENSV ajaperioodil,
taasiseseisvunud Eestis tundus olevat
kerge, kuid teostus enam mitte. Ühelt
poolt keeruliste ajaperioodide, teisalt
esitamiseks võimaliku lühikese aja
tõttu. Ettekandja soov oli anda endast
parim, arvestusega, et enamik koha-
lolijatest on asjaga kursis ja teab palju
asju sama hästi või isegi paremini kui
mina. Suuremat tuge püüdsin leida
elust enesest, millega on elu jooksul
tulnud kokku puutuda, paremini väl-
jendades – elu on kokku viinud.

II maailmasõja lõpul saabusid va-
bastajad, kellega koos muutus elu-
laad. Koheselt algasid represseerimi-
sed, mille ohvriks langes ka minu isa.

Selline nägi metsavaht välja mõisaajal.
Foto erakogu.

Järgnesid kulaklikuks majapidamis-
te tunnistamine, mis andis võimule
suurendatud koormiste ja kohustuste
määramise õigustuse. Metsavahiame-
tiga oli see seotud sellega, et taludes
elanud täiskasvanud pereliikmetele
määrati metsaülestöötamise - ja välja-
veo kohustused, mis ei olnud kaugel-
tki väiksed või kerged. Neid tuli täita
kodust kaugemal: selles ajast on meel-
de jäänud Koogi (Kursi metskonnas),
Luuassaare – Kaarepere metskonnas,
Kärde – Vaimastveres. Majutami-
seks kasutati metsavahide elamuid.
Veel hiljuti meenutas minu õde oma
metsatööd koos vend Jaaniga, kes oli
koolivaheajal 6.klassi õpilasena, 13
aastasena austavat kohustust täitmas.
Imetlesime metsavahi naise inimlik-

kust pakkuda magamiseks oma pere voodit, kui teistel tuli veeta öö õlgedel ja külmal põrandal.

Kes oli metsavaht?

ENE andmeil – oli metsavaht vahtkonna valvur ja hooldaja. Selgituseks: vaht-kond oli metstkonna osa. Kui suur võis olla vahtkond? Vahtkond võis olla nii suur, et metsavaht suutis päeva jooksul vahtkonna läbi käia. Enne Eesti vabariigi tekkimist, tsaari ajal oli riigi- ja erametsade vahel rida riigimetsade kahjuks. 1913.a Vene Metsadepartemangu arvestuse järgi oli Eestis riigimetsi 95 tuhat ha, 11 metstkonna koosseisus. Valdav osa metsast kuulus mõisatele. Talude kasutada oli tühi osa, 0,1% metsade pindalast. Eesti Vabariigi väljakuulutamisele järgnes maareform, mõisamaade ja metsade riigistamisega. Riigimetsade majandamiseks asutati juurde uusi metstkondi ja nende koosseisus ka vahtkondi. 1940.aastaks oli riigimetsamaad 693 961 ha, metsaga kaetud 654 507 ha, ehk 94,3%. Tegutses 102 juriidiliselt iseseisvat metstkonda otsealluvusega Metsade Peavalitsusele. Ametis oli üle 2000 metsavahi. Vahtkondadest moodustusid metsandikud, kus tööd korraldasid metstnikud juhendamisel metsavahid. Metstkondade tegevus oli paika pandud juhenditega, millest ühte viimast „Riigimaade ja – metsade valitsemise ja majandamise juhend” (Tallinn, 1936) on üks väärtuslikem eeskujuks ka hilisematele perioodidele. Metsavaht oli riigimetsateenija: kohustuste loetelu juhendist esitatakse eraldi, mis annab ülevaate metsavahi tegevusest.

Juunipööre, nagu rahvasuus, nõukogude võimu tulekut on nimetatud, pööras segi seni toimunud süsteemi.

Saksa okupatsioon tähendas vabanemist nõukogude süsteemist ja Eesti Vabariigi aegse valitsemise taas-

Metsavahid nõukogudeaegses vormis. Foto Jüri Pere

tumist. Saksa ajal leidsid ka paljud metsavahtide naised tööd metsavahitidena.

Esimestest kokkupuudetest metsavahidega: 1958 suvel Laiuse metstkonna Laane vahtkonna metsavahi Anatoli Jurtsukiga, samas 1959.a suvel, koolivaheajal, 1960.a enne EPA-t Kaarepere metstkonna metsavaht Jõgariga. A. Jurtsuk kandis hiljem ENSV teenelise looduskaitse aumetust. Metsavaht tegi raiepõhimõtte kindlaks lihtsate vahenditega, mis on siiani meelde jäänud.

EPA Öppe-Katsemetsamajandis Järvseljal tootmispraktika ajal Rõkka vahtkonnas metsavaht Ants Arjusega olime hooldusraie lanke ettevalmistamas. Puude valik raieks oli nii põhjalik, et õhtuks oli kael kange latvade uurimisest.

Esimene tutvus metstkonna töökorraldusega leidis aset Rakvere Metsamajandi Sagadi metstkonnas 1963. a, edasi 1965.a diplomitöö materjali kogumine ja töötamine abimetsaülevaate ametikohal samas ja 1966.a I poolaastal Sagadi metstkonna metsa-

vahid on mälus nii pildis kui sõnas tänaseni. Südamlik oli viimane kohtumine Oandu metsavahi August Kasega Oandu Looduskeskuse avamisel. Väga oluliseks oli vastutustundlik suhtumine ja mure töö pärast.

Loobu metstkonna metsavahid on samuti tänaseni mees. Tähelepanelikud ja tersed olid nende ütlemsed. Nii mõnigi kord pandi proovile noore metsaülevaate teadmised. Kõige staažikam oli Nõmmoja vahtkonna metsavaht August Oru. Pärast pensionile jõudmist lahkus ta peagi igaviku teele. Kahele pojale võimaldas saada kõrghariduse – juristina ja pedagoogina. Meenub uue metsavahi töölevõtmine. Aasu vahtkonda, mis paiknes Loobu jõe ja raba vahel kitsa siiluna, oli vaja metsavahiti. Kandidaat tuli sõjaväe metstkonnast, II jaoskonna tehnik võttis proovitööle. Õhtupoolikul tuleb kontorisse ja ütleb: võib tööle võtta küll – langi piiride sisseajamisel pani visiiri sisse nii, et ei langetanud puud – ajas piiri läbi puust! Metsavaht teadis palju, kuid pidi oskama hoidma saladusi. Juhtus mõnusaids lugusid, mida kõiki ei saa-

gi avalikustada.

Kohtla-Järve RV Metsamajandis oli metsavahtide kaader palju ebaühtlasem ja raskemini komplekteeritav. Palju tublisid mehi ja naisi oli sealgi. Väga tublid olid Kuremäe metaskonna metsavahid – nemad tegid tööd koos, töölisi ei olnud. Metsavalve ülesanded said täidetud – oli ju Kuremäe metaskond Kurtna järvistus, väga tuleohtlik piirkond. Arved Lehismaa töö tunnustati ENSV teenelise metsakasvataja aunimetusega 1988.a. Meelde on jäänud ka Sirgala metaskonna Sirgala vahtkonna metsavaht Artur Kurtsalts. Sirgala vahtkond paiknes ammendatud põlevkivi aladel, kus toimus suuremahulised rekultiveerimistööd. Artur oli alati objektil,

kultuuride kasvamaminek oli hea.

Alates 1981.a olen Jõgevamaal tagasi. Uued kokkupuuted metsavahtidega. Suur oli töö elamistingimuste parandamisel. Eelkäijad ei olnud sellele lõigule vajalikus määral tähelepanu pööranud. Uute inimeste leidmine ei olnud lihtne. Pikknurme metsavahtidest paistis silma tublidusega Reinhold Mallas, väsimatu töömees!

12. novembril 1997 võeti Riigikogus vastu Keskkonna järelevalve seadus, millega metaskonna ametnikud vabastati õigusest ja kohustusest teostada keskkonnajärelevalvet. 1998. aastal eelarves ei olnud enam vahendeid metsavahtide ülalpidamiseks. Nii lihtne see oligi...

Aadu Koll

Kes on logistik?

Logistiku teemapäev toimus RMK Edela regioonis Õisus 23. augustil

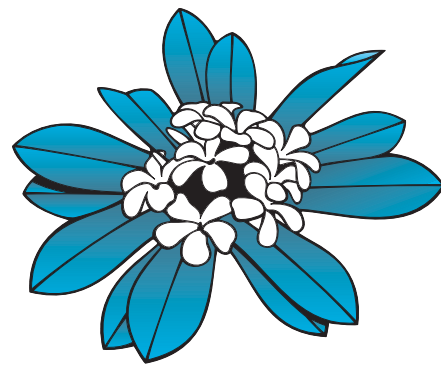
Päeva avas RMK Edela regiooni logistika juht Romet Jürgenson, kes tegi kohatetunutele RMK üldise tutvustuse ja logistiku ameti rollist RMK-s.

Põhjalikult tutvustas logistiku tööd Edela regiooni logistik Ülla Tomp. Selgus, et Ülla on ka üks suuremate töömahtudega logistikuid RMK-s.

Peale ameti tutvustamist siirdusime metsa, et tutvuda metsamaterjali vedava autojuhi ja logistiku vahelise GPS süsteemi toimimisega tegelikkuses.

Päeva lõpetasime Õisu kontoris küsimustele vastamisega ja päevast kokkuvõtte tegemisega. Logistiku teemapäeval osales üle 20 inimese.

Kaarel Tiganik

Palju õnne!

02.07

Rein Vissak – 80

03.07

Rein Kask – 70

09.07

Heino Uibokand – 50

16.09

Harry Kartau – 80

17.09

Heiki Ärm – 50

26.09

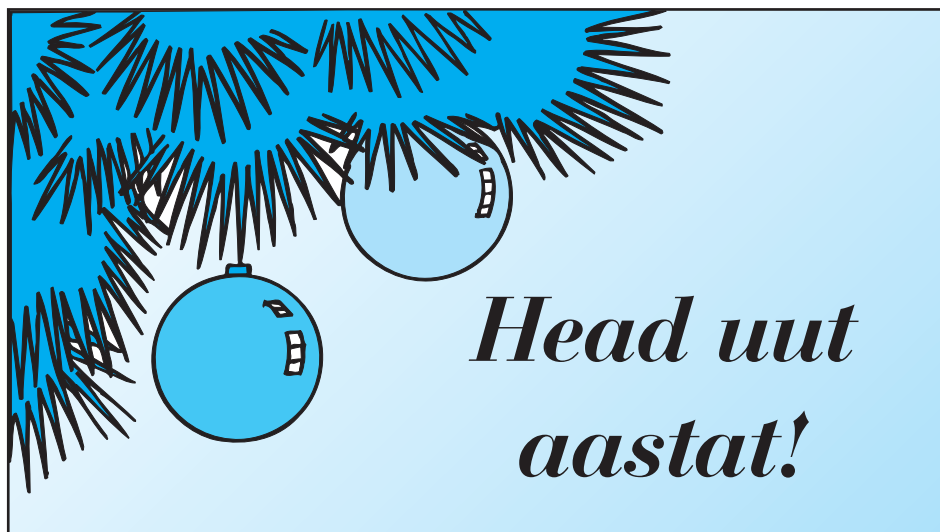
Koit Kraav – 50

07.10

Ivo Arumäe – 50

20.10

Jüri Jaska – 70

Väljaandja:
Eesti Metsateenijate Ühing
Rõõmu tee 1, Tartu
Toimetaja: Priit Kask
priit.kask@jarvselja.ee
tel 510 5698
www.emty.ee